

encabestrar v. tr.

cabestre (a un cavall, m)

encabiment m. Acció d'en-
cabir o d'encabir-se

encabir v. tr. ficar, acomodar
(algi o alguna cosa) en algun lloc
fent-l'hi cabre. El carro ja és ple:
no sé pas on les encabir em, ques-
tes dues cadives. | pron. tra surt
d'últim catxe: hem de veure si
em hi podem encabir

encaboriament m. l'etat del qui
està encaboriat.

encabironar v. tr.

encaboriat -ada adj. Ple de cabòries

encaboriar-se v. pron. Afegar
cabòries